

I Jo¹ mnogo toga

, poslao Opcina Busovaca
Saturday, 02 February 2008

Za one koji odluèe ostati du³/₄e vrijeme na ovim prostorima zasigurno æe se uèiniti interesantnim posjetiti i provesti odreðeno vrijeme na nekim od lokaliteta koji sami od sebe govore o davnoj prošlosti.

Ju³/₄no od Busovaèe, na stjenovitim predjelima Tisovaèke planine, nalaze se ostaci stare tvrðave koju narod naziva Stari grad ili Medvjedgrad. Prema ostacima zidina mo³/₄e se zakljuèiti da je utvrda bila manjih dimenzija, za èiju gradnju je korišćen kamen i kriljac koji nije vezivan kreènim malterom. Sa ju³/₄ne strane je nepravilnog oblika, dok mu je pristup sa sjeverne strane nemoguæ. Unutar zidina vidljivi su tragovi dvije okrugle jame za koje se pretpostavlja da su ostaci bunara. Za ovu utvrdu se mo³/₄e zakljuèiti da datira iz predrimskog perioda i da je izgraðena kao zaštitna komunikacija koja je prolazila u njenoj neposrednoj blizini.

. . . . . Na visokom i teško pristupaènom brdu iznad sela Putiše nalaze se ostaci zidina neke nepoznate utvrde. Prema ostacima zidina mo³/₄e se utvrditi da je utvrda bila manjih dimenzija, zidana od kamena kreènjaka. U potpunosti je bila prilagoðena terenu i zbog toga nepravilnog oblika. U zidinama se nisu mogli naæi ostaci kreènog maltera, što je karakteristika za srednjovijekovne utvrde. Po brdu Gradina, koje nosi takvo ime, nazvane su i ruševine stare utvrde, od koje su ostali samo temelji koji se nalaze u zemlji. U neposrednoj blizini ovog lokaliteta pronaðen je Ilirski srebreni novac Apolonie kovan između V i III stoljeæa p.n.e. što je pokazatelj vremena iz kojeg ova utvrda potie.

. . . . . Na brdu Hum, iznad Luèke se ne spominje niti u jednim poznatim dokumentima. Ova utvrda se nalazi na tako dominantnom mjestu da je sa istog moguæ pregled teritorija cijele centralne Bosne. Iako o njenom postojanju nema pisanih tragova, postoje mnoge legende o ovoj utvrdi, a ona o kojoj je pisao Ivan Frano Jukiæ 1847. godine samo potvrðuje njeno postojanje.